

Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να σκοτώσεις έναν άνθρωπο. Μπορείς να τον μαχαιρώσεις στην κοιλιά, να του αρπάξεις το ψωμί απ' το στόμα, να μην τον γιατρέψεις από την ασθένεια που πάσχει, να τον βάλεις σε μια άθλια κατοικία, να τον εξοντώσεις βάζοντάς τον να δουλεύει μέχρι θανάτου, να τον οδηγήσεις στην αυτοκτονία, να τον στείλεις στον πόλεμο. Λίγοι μόνο απ' αυτούς τους τρόπους είναι απαγορευμένοι στο κράτος μας.

Μπ. Μπρεχτ

23/11 4χρονος γλιτώνει τελευταία στιγμή τον θάνατο, καθώς το σπίτι που μένει στην πόλη της Λάρισας αρπάζει φωτιά επειδή η οικογένεια είχε κομμένο ρεύμα και χρησιμοποιούσε για φωτισμό κεριά.

25/11 Hot spot Μόρια, Μυτιλήνη, 6χρονος και 66χρονη δολοφονούνται και άλλοι 2 τραυματίζονται σοβαρά. Το γκαζάκι που μαγείρευαν μέσα στη σκηνή έσκασε και η φωτιά τους έκαψε ζωντανούς.

26/11 34χρονος Εργαζόμενος στα σμυριδορυχεία Νάξου δολοφονείται καθώς το όχημα φόρτωσης που οδηγούσε ανατρέπεται και τον πλακώνει.

28/11 40χρονος άστεγος πεθαίνει στους υπόγειους διαδρόμους του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου στη Θεσσαλονίκη, όπου όπως δεκάδες άλλοι, αναζητούσε ζεστασιά και φαγητό από το περίσσειμα των ασθενών.

1/12 Εργαζόμενη 42 ετών δολοφονείται σε κατάσταση των everest στην Αθήνα καθώς κατά τη διάρκεια εργασιών στο υπόγειο του καταστήματος πραγματοποιείται έκρηξη.

1/12 Hot spot Σάμου. 40χρονος δολοφονείται, καθώς παθαίνει ανακοπή από το κρύο. Όπως δεκάδες χιλιάδες μετανάστες ζει σε σκηνές μέσα σε συνθήκες ακραίου ψύχους.

Το κείμενο αυτό θα μπορούσε να έχει τίτλο “Εβδομαδιαίος κατάλογος θανάτων εκμεταλλεόμενων”, γιατί αυτοί οι άνθρωποι δεν πέθαναν από άλλη αιτία, παρά από την “ατυχία” -έτσι ονομάζουν τα αφεντικά και τα κράτη ανάλογα περιστατικά- που είχαν να γεννηθούν και να αναπαραχθούν ως κομμάτι της εκμεταλλεόμενης και καταπιεζόμενης κοινωνικής τάξης.

Ή μήπως ήταν άλλος ο λόγος του θανάτου των συγκεκριμένων προλετάρων, αλλά και όλων αυτών που πεθαίνουν κάθε στιγμή εδώ αλλά και σε όλο τον κόσμο εξαιτίας των πλημμελών συνθηκών ασφάλειας στους χώρους εργασίας; Εξαιτίας της αδυναμίας τους να προστατευθούν -εν έτει 2016- από το κρύο; -είτε είναι ντόπιοι και κοιμούνται σε παγκάκι ή με κομμένο το ρεύμα είτε είναι μετανάστες και μένουν μέσα σε σκηνές με συνθήκες ακραίου ψύχους; Εξαιτίας της έλλειψης ασφάλισης ή της αδυναμίας τους να πληρώσουν για την περίθαλψη τους; Εξαιτίας της ακραίας ανέχειας και πείνας που σήμερα οι περισσότεροι μπορεί να μη γνωρίζουμε αλλά αποτελεί για μερικούς μία καθημερινότητα και που οδηγεί σε αυτοκτονίες ή και στον άμεσο θάνατο; Ακόμα κι αν λέγαμε ότι οι χώρες του “τρίτου κόσμου” μας πέφτουν μακριά, αρκεί να

κοιτάζουμε απλά τη δική μας ζωή. Ας δούμε και το δίπλα διαμέρισμα, τον απέναντι εργασιακό χώρο, τον κοινωνικό μας περίγυρο για να βρούμε ποια είναι η **ΑΙΤΙΑ** που γεννά τους θανάτους που προαναφέραμε.

Ποια αιτία γεννά τις ουρές στα συσσίτια κι αν είναι ίδια με την αιτία που γεννά τις ουρές στα “black friday”.
Ποια αιτία γεννά τη δική μας φτώχεια κι αν είναι ίδια με την αιτία που γεννά τον πλούτο των αφεντικών.
Ποια αιτία γεννά την μετανάστευση και αν είναι ίδια με την αιτία που γεννά τον πόλεμο.
Ποια αιτία γεννά τις εξώσεις και αν είναι ίδια με την αιτία που οι άστεγοι πληθαίνουν.
Ποια αιτία γεννά το κόψιμο των μισθών κι αν είναι ίδια με την αιτία που κόβονται οι συντάξεις.
Ποια αιτία γεννά τις ιδιωτικοποιήσεις και αν είναι ίδια με την αιτία που τα πάντα γύρω μας ακριβαίνουν.
Ποια αιτία γεννά τις περικοπές στην υγεία και αν είναι ίδια με την αιτία που αυξάνει τις δαπάνες για την άμυνα.
Ποια αιτία γεννά τις φυλακές κι αν είναι ίδια με την αιτία που δημιουργεί το έγκλημα;
Ποια αιτία γεννά την εκμετάλλευση κι αν είναι ίδια με την αιτία που έχουμε συνηθίσει να σιωπούμε απέναντι της.

Είναι το κράτος και ο καπιταλισμός, η συνέχιση της κυριαρχίας της αστικής τάξης στις κοινωνικές σχέσεις, με την βοήθεια πάντα του πολιτικού προσωπικού και των δουλικών της (μπάτσοι και φασίστες), καθώς για να εξασφαλίσει την αύξηση της κερδοφορίας της, μεταφέρει την κτηνωδία που έχει σπείρει στις χώρες που εξαγουν κεφάλαιο και υπεραξία γι αυτήν, στο εσωτερικό της χάρτινης αυτοκρατορίας που έχει χτίσει.

Είναι το πολιτικό και οικονομικό σύστημα που στηρίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου και φύσης, που μας ξεζουμίζει και που μας δολοφονεί χωρίς καμία τύψη επειδή, ας μη γελιόμαστε, δεν αποτελούμε τίποτα άλλο παρά μία πηγή κέρδους. Για την ακρίβεια, την κύρια πηγή κέρδους για τα αφεντικά μέσω της εργασίας μας, της καταναλωτικής μας δεινότητας, του συνόλου της κοινωνικής μας ζωής.

Δολοφονημένοι στους πολέμους για να έχουν κερδοφορία, δολοφονημένοι στους χώρους εργασίας για να έχουν κερδοφορία, δολοφονημένοι από τις συνθήκες ζωής επειδή δεν έχουν κερδοφορία όταν δεν μπορούμε να πληρώσουμε για να φάμε, να ζεσταθούμε, να πιούμε νερό, να μετακινηθούμε, δολοφονημένοι στα σύνορα γιατί δέχτηκαν όσους μετανάστες χρειαζόνταν, και οι υπόλοιποι δεν θα φέρουν κερδοφορία.

Ειδικά σε περιόδους καπιταλιστικής κρίσης, που μας καλούν να πάρουμε στη δική μας πλάτη τη χασούρα που τους προξενεί ο παραλογισμός του δικού τους οικονομικού συστήματος, γίνεται ξεκάθαρη η αντίληψη που έχουν τόσο για τη ζωή μας και την ποιότητά της, όσο και για το θάνατό μας: αύξηση ορίων συνταξιοδότησης, μείωση του κόστους για την ασφάλεια των εργαζομένων, ανασφάλιστη εργασία, συμπίεσεις μισθών για να μη μας φτάνουν ούτε για να καλύψουμε τις πιο βασικές των αναγκών μας.

Όποιος εκμεταλλεόμενος πιστεύει πως η ζωή του έχει την παραμικρή αξία για τους κυρίαρχους, αυταπατάται στα όρια της αυτοκτονίας. Όποια εκμεταλλεόμενη πιστεύει πως μπορεί ακόμη να βρει ατομική λύση στα προβλήματά της αλλά και να δώσει στην ίδια της την ζωή την αξία που της αρμόζει κοιτώντας την πάρτη της, πλανάται φλερτάροντας με την αυτοκαταστροφή.

Είναι κάτι πολύ παραπάνω από εκδίκηση για τους νεκρούς της τάξης μας. Είναι κάτι πολύ παραπάνω από υπεράσπιση της δικής μας ζωής. Είναι κάτι πολύ παραπάνω από το να γίνει πιο “ανθρώπινη” η καθημερινότητα μας, μόνο εδώ, μόνο σήμερα.

Είναι ο ιστορικός μονόδρομος για όλους και όλες εμάς, τους προλετάριους, τις αποκλεισμένες, τους φτωχούς, τις καταπιεσμένες, τους διαφορετικούς, τις άνεργες, τους αναλώσιμους, για να ζήσουμε μία ζωή αξιοβίωτη, μία ζωή με ελευθερία, με αξιοπρέπεια, με αλληλεγγύη. Να ζήσουμε μια ζωή που δε θα μαστίζεται από τους εθνικούς πολέμους, αλλά και από τον καθημερινό εσωτερικό πόλεμο που μας έχουν κηρύξει τα αφεντικά.

Είναι ο μονόδρομος της οριζόντιας οργάνωσης των ζώων και των αγώνων μας μέσα από συνελεύσεις γειτονιάς, μέσα από σωματεία βάσης και εργατικές πρωτοβουλίες στους χώρους δουλειάς, μέσα από ομάδες μαθητών και φοιτητών στους χώρους εκπαίδευσης, αλλά και μέσα από τη σύνδεση κάθε πρωτοβουλίας αντίστασης σε ένα ευρύτερο σχήμα συντονισμού και οργάνωσης της αντιθέσεώς μας. Είναι ο μονόδρομος της μαχητικής περιφρούρησης των ζώων και των αγώνων μας, για να συμμετέχουμε ισότιμα και, επιτέλους, επιθετικά στον κοινωνικό πόλεμο, για να αλλάξουμε τους ταξικούς συσχετισμούς και νικώντας να τελειώνουμε με όλους τους πολέμους. Οφείλουμε να πάρουμε τις ευθύνες που μας αναλογούν και να απαντήσουμε:

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΑΠΟ ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗ

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ
ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ**

e-mail: a.anatolika@riseup.net

site: anatolika.espivblogs.net